

АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО ТА ПОЛІЦЕЇСТИКА

УДК 342.95

DOI: <https://doi.org/10.32631/pb.2020.4.03>

ВАДИМ ВОЛОДИМИРОВИЧ ГАРМАШ,

Харківський національний університет внутрішніх справ;

 <https://orcid.org/0000-0003-4342-8771>,

e-mail: garmash2019@ukr.net

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ СТАТУС КІНОЛОГІЧНИХ ПІДРОЗДІЛІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ: СУТНІСТЬ І ЗМІСТ

Досліджено наукові підходи до розуміння таких понять, як «правовий статус», «адміністративно-правовий статус», та «адміністративно-правовий статус кінологічних підрозділів Національної поліції України». З метою визначення адміністративно-правового статусу кінологічних підрозділів Національної поліції України виокремлено й охарактеризовано структурні елементи цього статусу.

Ключові слова: *правовий статус, адміністративно-правовий статус, кінологічні підрозділи, завдання кінологічних підрозділів поліції, функції кінологічних підрозділів поліції, компетенція кінологічних підрозділів поліції.*

Оглядова стаття

Постановка проблеми

Основними завданнями кінологічних підрозділів Національної поліції України є охорона прав і свобод людини, забезпечення публічної безпеки і порядку, а також протидія злочинності. З метою ефективного виконання цих завдань слід визначити адміністративно-правовий статус кінологічних підрозділів Національної поліції України. Реалізація адміністративно-правового статусу надасть можливість удосконалити кінологічну діяльність. Тому визначення адміністративно-правового статусу кінологічних підрозділів Національної поліції України є актуальною темою дослідження.

Стан дослідження проблеми

Адміністративно-правовий статус кінологічних підрозділів Національної поліції України було висвітлено в наукових працях А. Афанасьєва, А. Галімова, В. Березюка, О. Богданюка, О. Винограда, О. Вотінова, О. Джафарової, Ю. Дем'янюка, О. Діденка, В. Дорофєєва, С. Дякова, Т. Івашкова, Д. Іщенко, М. Кабачинського, О. Ковалюка, В. Мірошніченко, В. Паламарчука, В. Петровського, Є. Потапчука, В. Примака, А. Радванського, В. Решетника, В. Руденка, В. Селюкова, С. Серховця, С. Сидоренкова, О. Ставицького, О. Торічного, В. Ягупова та ін.

Мета і завдання дослідження

Метою статті є визначення загальнотеоретичних засад адміністративно-правового

статусу кінологічних підрозділів Національної поліції України. Для її досягнення необхідно вирішити такі *завдання*: по-перше, визначити та розкрити структурні елементи кінологічних підрозділів Національної поліції України, такі як мета, завдання, функції, структура та компетенція; по-друге, охарактеризувати нормативно-правову основу діяльності кінологічних підрозділів Національної поліції України.

Виклад основного матеріалу

Дослідження адміністративно-правового статусу кінологічних підрозділів Національної поліції України насамперед слід розпочати з розкриття понять «статус», «правовий статус» та «адміністративно-правовий статус».

Так, поняття «статус» у Великому тлумачному словнику сучасної української мови визначається як правове становище громадян, державних органів та міжнародних організацій [1, с. 1387].

Змістом правового статусу, на думку Н. Оніщенка, є система законодавчо встановлених і гарантованих державою прав та обов'язків, законних інтересів та свобод суб'єкта суспільних відносин [2, с. 366]. П. Рабінович уважає, що правовий статус – це комплекс суб'єктивних прав та юридичних обов'язків [3, с. 80]. О. Скакун визначає правовий статус як сукупність взаємозалежних прав, законних інтересів та обов'язків суб'єкта права [4, с. 569].

Правовий статус є однією з політико-правових категорій, тісно пов'язаних із соціальною структурою суспільства, демократією та станом законності. Це складний багатоелементний конституційно-правовий механізм, що виступає юридичною мірою соціальної свободи суб'єкта права [5, с. 32]. Правовий статус є основою правового становища – узагальненої категорії, яка охоплює загальні характеристики стану суб'єкта права в державі [4, с. 569].

Під правовим статусом державного органу слід розуміти сукупність повноважень юридично-владного характеру, реалізація яких забезпечує виконання покладених на нього завдань [6, с. 95]. Таким чином, правовий статус є компетенцією державного органу.

Правовий статус являє собою багатоаспектну, універсальну, комплексну категорію, що охоплює структуру, принципи взаємодії суб'єктів суспільних відносин між собою, а також шляхом визначення прав, обов'язків та гарантій їх реалізації визначає місце суб'єкта в системі правовідносин [7, с. 95].

Зауважимо, що правовий статус є фундаментальним поняттям, що охоплює поняття адміністративно-правового статусу. М. Алексійчук зазначає, що правовий статус – це загальне правове становище будь-якого органу Міністерства внутрішніх справ, що визначається через наділення його певними правами та обов'язками [8, с. 7].

У науковій літературі зміст адміністративно-правового статусу визначається як сукупність прав та обов'язків, закріплених нормами адміністративного права, реалізація яких забезпечується певними гарантіями [9, с. 272].

Розкриваючи зміст адміністративно-правового статусу кінологічних підрозділів Національної поліції України, варто зазначити, що він є похідним від правового статусу правоохоронних органів. Тому розглянемо думки науковців щодо адміністративно-правового статусу правоохоронних органів.

Так, на думку С. Гусарова адміністративно-правовий статус правоохоронних органів – це сукупність адміністративно-правових норм, що передбачають реалізацію компетенції їх підрозділів з охорони правопорядку, забезпечення прав та свобод громадян, а також безпеки суспільства [10, с. 96].

Д. Ластович визначає адміністративно-правовий статус органів внутрішніх справ як визначене нормами адміністративного права юридичне становище в механізмі держави та системі суспільних відносин, а також зауважує, що зміст правового становища виявляється в меті, завданнях і принципах діяльності

такого органу, в тих можливостях, якими він користується, реалізуючи своє функціональне призначення, та в обов'язках, що на нього покладаються [11, с. 71].

Під адміністративно-правовим статусом територіальних органів внутрішніх справ Д. Мартинов розуміє становище спеціального суб'єкта адміністративного права, врегульоване нормами адміністративного права та гарантоване державою, що становить сукупність прав та обов'язків, гарантій і відповідальності, відповідно до яких він виконує правоохоронні функції [12, с. 10].

Відзначимо думку Т. Коломоець, яка наголошує, що адміністративно-правовий статус органів виконавчої влади – це організації, які є частиною державного апарату, що мають структуру, компетенцію, територіальний масштаб діяльності, утворюються відповідно до законодавства, володіють спеціальними методами роботи, наділені повноваженнями виступати за дорученням держави, а також покликані згідно з виконавчою діяльністю здійснювати соціальну, економічну, культурну, політичну та адміністративну діяльність держави [13, с. 80–81].

Розглядаючи адміністративно-правовий статус, О. Гусар визначає його як системну сукупність адміністративно-правових властивостей суб'єкта права. Цими властивостями, вважає науковець, є такі: компетенція, порядок утворення та набрання юридичних ознак, назва, місце, структура, цілі, відповідальність [14, с. 117].

О. Коренев розуміє під адміністративно-правовим статусом органу виконавчої влади конкретне призначення, місце та роль в системі управління. У зв'язку з цим він відмічає такі риси правового становища органу виконавчої влади, як підзаконний характер, наділення правом видавати підзаконні акти, підзвітність і підконтрольність нижчих органів вищим у системі управління, оперативна самостійність органу в межах його компетенції [15, с. 83].

Так, проаналізувавши розуміння науковцями поняття та сутності адміністративно-правового статусу, можемо визначити адміністративно-правовий статус як комплексну правову категорію, яка в теорії відображає стан суб'єкта в системі правовідносин; відповідно до законодавства закріплення статусу розкривається через визначення мети і завдань діяльності суб'єкта, його прав, обов'язків та інших елементів адміністративно-правового статусу. Також слід зазначити, що на практиці адміністративно-правовий статус

визначається у здійсненні суб'єктом повноважень [16, с. 113].

Для визначення адміністративно-правового статусу кінологічних підрозділів Національної поліції України доцільно розглянути загальні елементи адміністративно-правового статусу поліції. Так, Д. Бахрах зазначає, що адміністративно-правовий статус правоохоронного органу складається з елементів, а потім виокремлює три їх групи, такі як : 1) цільова, що визначає норми про цілі (мету), завдання та функції діяльності; 2) організаційно-структурна, яка утворює правові норми, що регламентують порядок утворення, реорганізації та ліквідації органу, його структуру і функціональну підпорядкованість; 3) група компетенції, що охоплює владні повноваження та підвідомчість [17, с. 85].

Структурні елементи адміністративно-правового статусу певною мірою закріплюються в адміністративно-правових нормах. Правові основи адміністративно-правового статусу кінологічних підрозділів Національної поліції України визначаються Конституцією України, законами України «Про Національну поліцію», «Про ветеринарну медицину», наказом Міністерства внутрішніх справ України «Про затвердження Інструкції з організації діяльності кінологічних підрозділів Національної поліції України» від 1 листопада 2016 р. № 1145¹ та іншими законодавчими актами України. Зокрема, саме Інструкція з організації діяльності кінологічних підрозділів Національної поліції України визначає основи організації діяльності кінологічних підрозділів територіальних органів Національної поліції України, порядок використання службових собак під час здійснення службових завдань, спрямованих на протидію злочинності, забезпечення публічної безпеки і порядку, охорони прав і свобод людини, правила утримання, придбання, ветеринарного забезпечення та списання службових собак, а також основи організації діяльності навчальних закладів поліції, в яких здійснюють підготовку кінологів².

До цільової групи належать такі елементи, як мета, завдання і функції. Під метою можна розуміти певне забезпечення соціальної

потреби, зазначеної в нормативно-правових актах, в яких визначено завдання та функції підрозділу. Так, в Інструкції з організації діяльності кінологічних підрозділів Національної поліції України мета прямо не зазначається, однак вона розкривається через завдання, поставлені перед таким підрозділом. Отже, згідно з Інструкцією з організації діяльності кінологічних підрозділів Національної поліції України основними завданнями кінологічних підрозділів Національної поліції України є такі:

- участь у забезпеченні публічної безпеки і порядку;
- участь в охороні прав і свобод людини, а також інтересів суспільства і держави;
- участь у протидії злочинності;
- надання послуг з допомоги особам, які з особистих, економічних, соціальних причин або інших надзвичайних ситуацій потребують такої допомоги³.

Зазначені завдання кінологічних підрозділів спрямовано на забезпечення та охорону прав і свобод громадян та суспільства.

Що стосується функцій кінологічних підрозділів Національної поліції, відповідно до Інструкції з організації діяльності кінологічних підрозділів Національної поліції України, то це участь кінологів зі службовими собаками у складі слідчо-оперативних груп під час проведення оглядів місць подій і заходів із припинення злочинів, пошуку та затримання злочинців, виявлення вибухових речовин, зброї, набоїв і наркотичних засобів, трупів, стріляних гільз та інших предметів, що можуть використовуватись як речовий доказ, припинення кримінальних правопорушень, забезпечення публічної безпеки та порядку, охорони прав і свобод людини, охорони об'єктів і територій державної, приватної та інших форм власності, а також установа місцезнаходження безвісти зниклих і безвісно відсутніх⁴.

На підставі аналізу Інструкції з організації діяльності кінологічних підрозділів Національної поліції України варто зазначити, що основними функціями кінологічних підрозділів є такі: по-перше, кінологічна, спрямована на підготовку, тренування, утримання та застосування собак під час професійної діяльності; по-друге, правоохоронна, яка є ключовою, базисною, такою, заради якої і функціонує вся система кінологічних органів та організацій; по-третє, організаційна, зміст якої полягає в тому, що саме таку діяльність спрямовано на створення належних умов функціонування

¹ Про затвердження Інструкції з організації діяльності кінологічних підрозділів Національної поліції України : Наказ МВС України від 01.11.2016 № 1145 // База даних (БД) «Законодавство України» / Верховна Рада (ВР) України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1544-16> (дата звернення: 28.11.2020).

² Там само.

³ Там само.

⁴ Там само.

самої системи кінологічних структур або інституцій, тобто це внутрішньо спрямована діяльність, а також визначення організаційного порядку застосування собак для здійснення правоохоронної діяльності [18, с. 74–75]. Слід зазначити, що всі ці функції мають взаємопов'язаний характер, а також є взаємопов'язаними між собою, тому зауважимо, що відокремлене здійснення однієї із функцій є недоцільним [18, с. 74–75].

Наступним елементом адміністративно-правового статусу кінологічних підрозділів Національної поліції України є структурно-організаційна група, до якої включено нормативне регулювання створення, реорганізації та ліквідації підрозділів поліції, встановлення та зміни організаційних структур, процедур діяльності, звітність і підконтрольність [19, с. 189].

До кінологічних підрозділів на рівні апарату центрального органу управління поліції задля виконання основних завдань щодо протидії злочинності та забезпечення публічної безпеки і порядку відповідно до Інструкції з організації діяльності кінологічних підрозділів Національної поліції України належать: 1) кінологічні центри; 2) кінологи структурних підрозділів головних управлінь Національної поліції в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі, областях та м. Києві; 3) навчальні центри з підготовки кінологів; 4) окремі посади кінологів відокремлених підрозділів територіальних органів Національної поліції України¹.

Головними кінологічними підрозділами Національної поліції України є кінологічні центри [20, с. 27]. Начальники кінологічних центрів є одночасно керівниками кінологічної служби територіальних органів Національної поліції та здійснюють оперативне керівництво всіма кінологами підрозділів поліції. Організаційне та методичне керівництво діяльністю кінологічного центру Головного управління Національної поліції України, а також контроль за службовою діяльністю кінологічного підрозділу на місцях покладається на відділ організації кінологічної діяльності Національної поліції України².

Наступною групою елементів адміністративно-правового статусу кінологічних підрозділів Національної поліції України є компетенція. Вона є основним елементом структури адміністративно-правового статусу органу публічної адміністрації [19, с. 190].

Із погляду Ю. Битяка, компетенція – це деякий обсяг державної діяльності, покладений на орган, або певні питання, передбачені законодавством, які орган має право вирішувати у процесі своєї діяльності [21, с. 59]. На думку А. Сердюка, адміністративно-правовий статус поліції визначає компетенцію, тобто окреслює коло прав та обов'язків, що є необхідними для реалізації її мети, завдань і функцій [22, с. 79].

У науковій літературі компетенцію державного органу встановлюють залежно від її структурного змісту: 1) установлення компетенції як переліку питань, що вирішуються державним органом; 2) установлення компетенції шляхом перерахування повноважень державного органу; 3) установлення компетенції державного органу за допомогою визначення його цілей та повноважень; 4) установлення компетенції державного органу через підвідомчість і підсудність [23, с. 21].

Відмітимо думку Б. Лазарева, що не всі права та обов'язки державного органу належать до його компетенції, а лише ті, які є необхідними органу для досягнення поставленої державою мети, спрямовані на здійснення державної влади [24, с. 46–47].

А. Головін визначає компетенцію органу як нерозривний зв'язок прав та обов'язків із завданням та функціями, які він виконує, тому вона і складається із завдань та функцій органу [25, с. 34].

На думку Т. Карабіна, компетенція – це правова категорія, що характеризується сукупністю прав та обов'язків органів і посадових осіб, які вимагають певної поведінки від фізичних та юридичних осіб [26, с. 175].

Компетенція формується шляхом з'ясування прав, обов'язків та підвідомчості кінологічних підрозділів Національної поліції України. Підвідомчість – це певна сфера діяльності та кола суспільних відносин, на які підрозділи поліції впливають, виходячи зі своїх мети і завдань [19, с. 190]. С. Гусаров визначає компетенцію як поєднання двох обов'язкових елементів – повноважень і підвідомчості [27, с. 8].

Так, в Інструкції з організації діяльності кінологічних підрозділів Національної поліції України компетенція кінологічних підрозділів, на відміну від завдань і функцій, прямо не зазначається. Тому спробуємо визначити компетенцію кінологічних підрозділів Національної поліції України через повноваження Національної поліції України.

Отже, до повноважень, передбачених Законом України «Про Національну поліцію», які

¹ Там само.

² Там само.

чітко відображаються в діяльності кінологічних підрозділів, належать такі: 1) здійснювати превентивну та профілактичну діяльність, спрямовану на запобігання вчиненню правопорушень; 2) уживати заходів щодо виявлення кримінальних чи адміністративних правопорушень; 3) уживати заходів, спрямованих на усунення загроз життю та здоров'ю фізичних осіб і публічній безпеці; 4) здійснювати конвоювання затриманих осіб, підозрюваних у вчиненні кримінального правопорушення; 5) уживати заходів щодо забезпечення публічної безпеки і порядку у публічних місцях; 6) здійснювати охорону об'єктів державної форми власності¹.

Тобто компетенція кінологічних підрозділів Національної поліції України виражається в забезпеченні публічної безпеки та поряд-

ку, охороні прав і свобод людини, охороні інтересів держави та суспільства, наданні допомоги особам у надзвичайних ситуаціях, а також протидії злочинності².

Висновок

На підставі викладеного під адміністративно-правовим статусом кінологічних підрозділів Національної поліції України слід розуміти сукупність визначених адміністративно-правовими нормами елементів, взаємопов'язаних між собою, завдяки яким кінологічні підрозділи Національної поліції України реалізують повноваження щодо забезпечення публічної безпеки та порядку, охорони прав і свобод людини, а також у протидії злочинності.

Список бібліографічних посилань

1. Великий тлумачний словник сучасної української мови / уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел. Київ ; Ірпінь : Перун, 2005. 1728 с.
2. Теорія держави і права. Академічний курс : підручник / за ред. О. В. Зайчука, Н. М. Оніщенка. Київ : Юрінком Інтер, 2008. 688 с.
3. Рабінович П. М. Основи загальної теорії права та держави : навч. посіб. Київ : Атіка, 2001. 176 с.
4. Скакун О. Ф. Теорія держави і права (енциклопедичний курс) : підручник. Харків : Еллада, 2006. 776 с.
5. Катрич Д. К. Адміністративно-правовий статус Національної поліції України: поняття і зміст. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія «Право»*. 2016. Вип. 36, т. 2. С. 31–35.
6. Угровецький О. П. Система оподаткування в Україні: становлення, адміністрування, реформування : монографія. Харків : Золота миля, 2009. 704 с.
7. Панчишин А. В. Поняття, ознаки та структура категорії «правовий статус». *Часопис Київського університету права*. 2010. № 2 С. 95–98.
8. Алексійчук М. М. Адміністративно-правовий статус міського, районного органу внутрішніх справ : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Київ, 2009. 18 с.
9. Ківалов С. В. Адміністративне право України : навч.-метод. посіб. Одеса : Юрид. літ., 2002. 312 с.
10. Гусаров С. М. Адміністративно-процесуальний статус органів внутрішніх справ щодо розгляду справ про адміністративні правопорушення (проступки) та механізм його реалізації. *Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ*. 2009. № 2. С. 91–99.
11. Ластович Д. М. Поняття адміністративно-правового статусу поліції як суб'єкта надання поліцейських послуг. *Наше право*. 2015. № 6. С. 71–75.
12. Мартинов Д. М. Адміністративно-правове забезпечення діяльності територіальних органів внутрішніх справ України : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Харків, 2010. 20 с.
13. Коломоець Т. О. Адміністративне право України. Академічний курс : підручник. Київ : Юрінком Інтер, 2011. 576 с.
14. Гусар О. А. Адміністративно-правовий статус персоналу державного управління. *Адміністративне право і процес*. 2013. № 2 (4). С. 116–123.
15. Коренев А. П. Государственное управление и административное право : учебник. М. : Щит, 2000. 306 с.
16. Фелик В. І. Адміністративно-правове забезпечення профілактичної діяльності Національної поліції України : дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.07. Харків, 2017. 480 с.
17. Бахрах Д. Н. Административное право : учебник. М. : БЕК, 1996. 368 с.

¹ Про Національну поліцію : Закон України від 02.07.2015 № 580-VIII // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19> (дата звернення: 28.11.2020).

² Про затвердження Інструкції з організації діяльності кінологічних підрозділів Національної поліції України : Наказ МВС України від 01.11.2016 № 1145 // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1544-16> (дата звернення: 28.11.2020).

18. Селюков В. С. Кінологічне забезпечення правоохоронної діяльності в Україні як об'єкт адміністративно-правового регулювання. *Наукові записки. Серія «Право»*. 2019. Вип. 6, т. 1. С. 71–77.
19. Назар Т. Я. Адміністративно-правовий статус підрозділів ювенальної превенції Національної поліції як суб'єктів профілактики правопорушень. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2020. № 4. С. 188–190. URL: http://www.lsej.org.ua/4_2020/46.pdf (дата звернення: 28.11.2020).
20. Гармаш В. В. Місце кінологічних підрозділів у структурі Національної поліції України та в системі Міністерства внутрішніх справ. *Право і безпека*. 2019. № 3 (74). С. 24–29.
21. Адміністративне право України / за ред. Ю. П. Битяка. Харків : Право, 2001. 528 с.
22. Сердюк А. М. Поняття й елементи адміністративно-правового статусу патрульної поліції України. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія «Юридичні науки»*. 2016. Вип. 1, т. 3. С. 76–80.
23. Салманова О. Ю., Салманов О. В. Адміністративно-правове регулювання використання службових собак у діяльності Національної поліції України // Шляхи покращення професійного рівня працівників кінологічних служб : матеріали всеукр. наук.-практ. конф. (м. Харків, 14 груд. 2018 р.) / МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ. Харків, 2018. С. 18–21.
24. Лазарев Б. М. Компетенция органов управления. М. : Юрид. лит., 1972. 280 с.
25. Головін А. П. Адміністративно-правове регулювання діяльності міліції громадської безпеки : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Київ, 2004. 176 с.
26. Карабін Т. О. Співвідношення повноважень місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування: теоретичні і практичні питання : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Київ, 2007. 196 с.
27. Гусаров С. М. Видання актів управління юрисдикційного характеру в системі органів внутрішніх справ. *Вісник Академії управління МВС*. 2009. № 2. С. 6–14.

Надійшла до редколегії 02.12.2020

ГАРМАШ В. В. АДМИНИСТРАТИВНО-ПРАВОВОЙ СТАТУС КИНОЛОГИЧЕСКИХ ПОДРАЗДЕЛЕНИЙ НАЦИОНАЛЬНОЙ ПОЛИЦИИ УКРАИНЫ: СУЩНОСТЬ И СОДЕРЖАНИЕ

Освещены научные подходы к пониманию таких понятий, как «правовой статус», «административно-правовой статус» и «административно-правовой статус кинологических подразделений Национальной полиции Украины». С целью определения административно-правового статуса кинологических подразделений Национальной полиции Украины выделены и охарактеризованы его структурные элементы.

Ключевые слова: *правовой статус, административно-правовой статус, кинологические подразделения, задача кинологических подразделений полиции, функции кинологических подразделений полиции, компетенция кинологических подразделений полиции.*

GARMASH V. V. ADMINISTRATIVE AND LEGAL STATUS OF CANINE UNITS OF THE NATIONAL POLICE OF UKRAINE: ESSENCE AND CONTENT

The scientific article is focused on the coverage of scientific approaches to understanding such concepts as “legal status”, “administrative and legal status”, “administrative and legal status of canine units of the National Police of Ukraine”, resulting in the provision of characteristics of the administrative and legal status of canine units of the National Police of Ukraine.

The elemental composition has been characterized in order to determine the administrative and legal status of canine units of the National Police of Ukraine. Accordingly, the elements have been grouped into three groups, which are based on the administrative and legal status of canine units of the National Police, namely: 1) the target-oriented group of elements that defines the goals, objectives and functions of the canine unit of the National Police of Ukraine; 2) organizational and structural group that reflects the structure and functional subordination of the canine unit of the National Police of Ukraine; 3) the competence group, which reflects the powers of the canine unit of the National Police of Ukraine.

It has been determined that the administrative and legal status of canine units of the National Police of Ukraine should be understood as a set of interrelated elements defined by administrative and legal norms, due to which canine units of the National Police of Ukraine exercise powers on keeping public safety and order, protecting human rights and freedoms, as well as on combating crime.

Key words: *legal status, administrative and legal status, canine units, tasks of police canine units, functions of police canine units, competence of police canine units.*